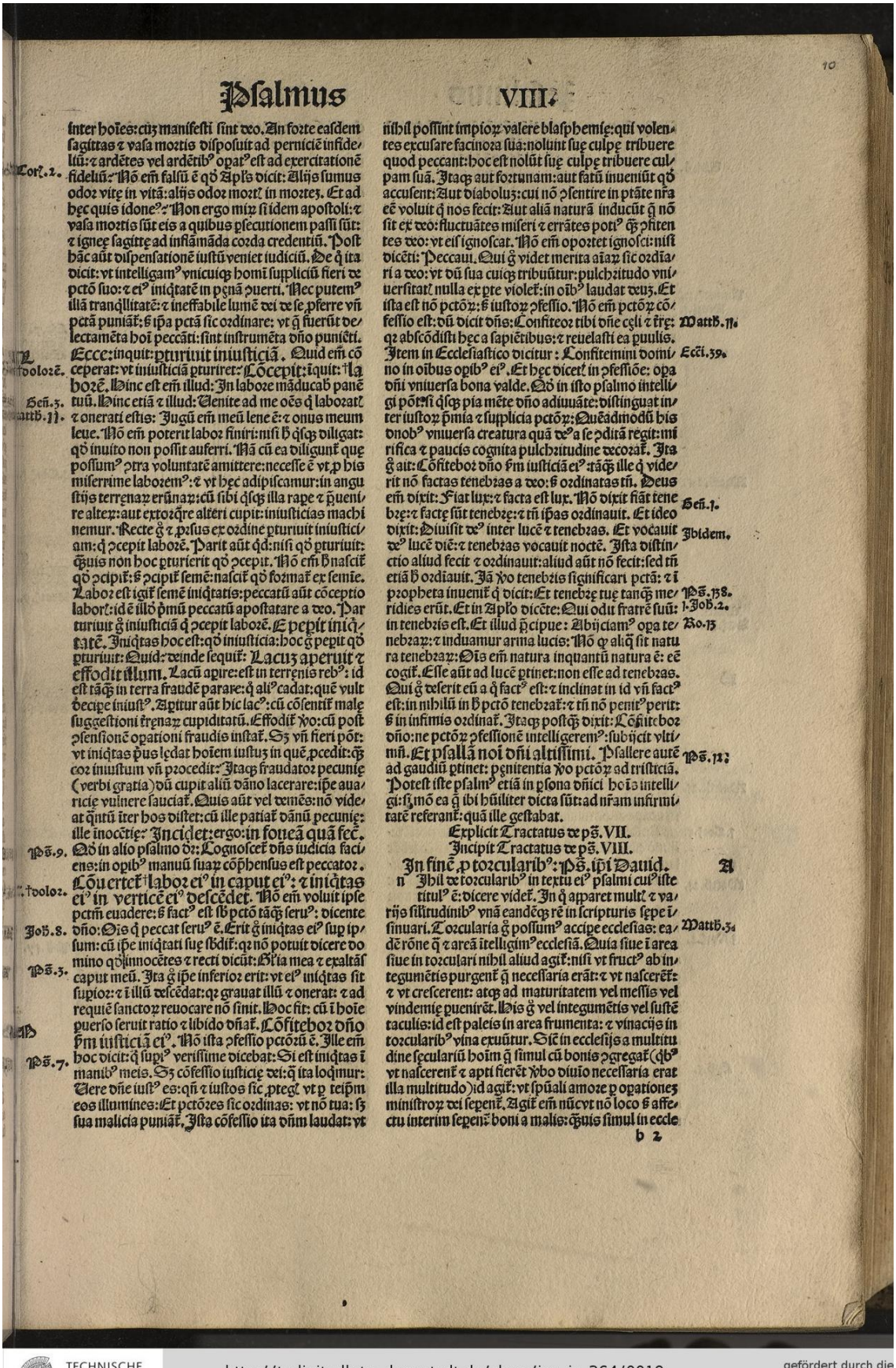

inter hoīes: cūz manifesti sint deo. In forte easdem sagittas t vasa mortis disposuit ad pernicie infideliū: t ardētes vel ardētib⁹ opat⁹ est ad exercitationē fidelīū: Cor.2. Nō em falsū ē qđ Aplūs dicit: Alīs sumus odor vite in vitā: alīs odor mortī in mortē. Et ad hec quis idone⁹? Non ergo mix si idem apostoli: t vasa mortis sūt eis a quibus psecutionem passi sūt: t igneę sagittę ad inflāmāda corda credentiū. Post hāc aūt dispensationē iustū veniet iudiciū. De q ita dicit: vt intelligam⁹ vnicuiq; homi supplicii fieri de pctō suo: t ei⁹ iniqtatē in pēnā ꝓuerti. Nec putem⁹ illā tranqllitatē: t ineffabile lumē dei se ꝑferre vñ pctā puniāt: s ipa pctā sic ordinare: vt q fuerūt delectamēta hoī peccāti: sint instrumēta dño puniēti.

Ecce: inquit: peperit iniusticiā. Quid em cō ceperat: vt iniusticiā ꝑturiret: Cōcepit: inquit: Laborē. Hinc est em illud: In laboze mācabis panē tuū. Hinc etiā t illud: Venite ad me oēs q laboratis Heñ.3. t onerati estis: Jugū em meū lene ē: t onus meum Matth.11. leue. Nō em poterit labor finiri: nisi h q; diligat: qđ inuito non possit auferri. Nā cū ea diligunt quę possum⁹ ꝓtra voluntatē amittere: necesse ē vt ꝑ his miserrime laborem⁹: t vt hec adipiscamur: in angustijs terrenaz erūnaz: cū sibi q; illa rape t ꝓuenire alter: aut extozqre alter cupit: iniusticias machinemur. Recte g t ꝑsus ex ordine ꝑturiuit iniusticiam: q ꝓcepit laborē. Parit aūt qd: nisi qđ ꝑturiuit: q̄uis non hoc ꝑturierit qđ ꝓcepit. Nō em h nasciē qđ ꝓcipit: s ꝓcipit semē: nasciē qđ formā ex semīe. Labor est igit semē iniqtatis: peccatū aūt cōceptio laboris: id ē illō ꝑmū peccatū apostatare a deo. Parturiuit g iniusticiā q ꝓcepit laborē. Et pepit iniqtatē. Iniqtas hoc est: qđ iniusticia: hoc g pepit qđ ꝑturiuit: Quid: deinde sequit: Lacuz aperuit t effodit illum. Lacū apire: est in terrenis reb⁹: id est tāq; in terra fraudē parare: q alī⁹ cadat: quē vult decipe iniust⁹. Aptur aūt hic lac⁹: cū cōsentit male suggestioni terrenaz cupiditatū. Effodit deo: cū post ꝓsensionē opationi fraudis instat. Sz vñ fieri pōt: vt iniqtas ꝑus lędat hoīem iustuz in quē ꝓcedit: q̄z iniustum vñ ꝓcedit: Itaq; fraudator pecunię (verbi gratia) dū cupit alīū dāno lacerare: ipe auaricię vulnere sauciat. Quis aūt vel demē: nō videat q̄ntū iter hos distet: cū ille patiat dānū pecunię: ille inocētię: Incidet: ergo: in foueā quā fec. Pš.9. Qđ in alio psalmo dr: Cognoscet dñs iudicia faciens: in opib⁹ manuū suaz cōphensus est peccator. Cōuertet labor ei⁹ in caput ei⁹: t iniqtas ei⁹ in verticē ei⁹ descēdet. Nō em voluit ipse pctīs euadere: s fact⁹ est ꝑ pctō tāq; seru⁹: dicente Job.8. dño: Dis q peccat seru⁹ ē. Erit g iniqtas ei⁹ sup ipsum: cū ipe iniqtati suę ꝑdīt: q nō potuit dicere domino qđ innocētes t recti dicūt: Ꝑ ita mea t exaltās Pš.3. caput meū. Ita g ipe inferior erit: vt ei⁹ iniqtas sit supior: t illū descēdat: q grauat illū t onerat: t ad requiē sanctoz reuocare nō sinit. Hoc fit: cū i hoīe puerso seruit ratio t libido dñat. Cōfitebor dño Ps. ꝑm iusticiā ei⁹. Nō ista ꝓfessio pctozū ē. Ille em Pš.7. hoc dicit: q supi⁹ verissime dicebat: Si est iniqtas i manib⁹ meis. Sz cōfessio iusticię dei: q̄ ita loq̄mur: Vere dñe iust⁹ es: qñ t iustos sic ꝓtegis vt q teipm eos illumines: Et pctōres sic ordinas: vt nō tua: sz sua malicia puniāt. Jsta cōfessio ita dñm laudat: vt nihil possint impioz valere blasphemię: qui volentes excusare facinora sua: noluit suę culpę tribuere quod peccant: hoc est nolūt suę culpę tribuere culpam suā. Itaq; aut fortunam: aut fatū inuenīūt qđ accusent: Aut diaboluz: cui nō ꝓsentire in pētē nrā eē voluit q nos fecit: Aut aliā naturā inducūt q nō sit ex deo: fluctuātes miseri t errātes poti⁹ q̄z ꝓfiteantes deo: vt eis ignoscat. Nō em oportet ignosci: nisi dicēti: Peccaui. Qui g videt merita aiaz sic ordīari a deo: vt dū sua cuiq; tribuūtur: pulchritudo vniuersitat⁹ nulla ex pte violet⁹: in oīb⁹ laudat deuz. Et ista est nō pctōz: s iustoz ꝓfessio. Nō em pctōz cōfessio est: dū dicit dīs: Confitebor tibi dñe cęli t terę: Matth.11. qz abscōdisti hęc a sapiētibus: t reuelasti ea paulis. Item in Ecclesiastico dicitur: Confitemini domino in oībus opib⁹ ei⁹. Et hęc dicet⁹ in ꝓfessiōe: opa dñi vniuersa bona valde. Qđ in isto psalmo intelligi pōt: si q̄z pia mēte dño adiuuāte: distinguat inter iustoz ꝑmia t supplicia pctoz: Quēadmodū his duob⁹ vniuersa creatura quā de⁹ a se ꝑdītā regit: mirifica t paucis cognita pulchritudine decozat. Jta g ait: Cōfitebor dño ꝑm iusticiā ei⁹: tāq; ille q vide- rit nō factas tenebras a deo: s ordinatas tū. Deus em dixit: Fiat lux: t facta est lux. Nō dixit fiāt tene- Heñ.1. bre: t factę sūt tenebre: t tū ipas ordinauit. Et ideo dixit: Diuisit de⁹ inter lucē t tenebras. Et vocauit Ibidem. de⁹ lucē die: t tenebras vocauit noctē. Jsta distinctio aliud fecit t ordinauit: aliud aūt nō fecit: sed tū etiā h ordinauit. Jā ꝺo tenebris significari pctā: t i ꝓpheta inuenīt q dicit: Et tenebre tue tanq; me- Pš.138. ridies erūt. Et in Aplo dicēte: Qui odit fratrē suū: 1.Joh.2. in tenebris est. Et illud ꝓcipue: Abijciam⁹ opa te- Ro.13 nebraz: t induamur arma lucis: Nō q aliq̄ sit natura tenebraz: Oīs em natura inquantū natura ē: eē cogit. Esse aūt ad lucē ptinet: non esse ad tenebras. Qui g deserit eū a q̄ fact⁹ est: t inclinat in id vñ fact⁹ est: in nihilū in h pctō tenebrat: t tū nō penit⁹ perit: s in infimis ordinat. Itaq; postq̄ dixit: Cōfitebor dño: ne pctōz ꝓfessionē intelligerem⁹: subiecit ultimū. Et psallā noi dñi altissimi. Psallere aūt Pš.12. ad gaudiū ptinet: pēnitentia ꝺo pctōz ad tristiciā. Potest iste psalm⁹ etiā in ꝑsona dñici hoīs intelligi: q̄z mō ea q̄ ibi hūiliter dicta sūt: ad nr̄am infirmitatē referant: quā ille gestabat.

Explicit Tractatus de pš. VII.

Incipit Tractatus de pš. VIII.

In finē ꝓ torcularib⁹: Pš. ipi Dauid. A

Nihil de torcularib⁹ in textu ei⁹ psalmi cui⁹ iste titul⁹ ē: dicere videt. In q̄ apparet multa t varijs similitudinib⁹ vna eandēq; rē in scripturis sępe i- sinuari. Torcularia g possum⁹ accipe ecclesias: ea- Matth.3. dē rōne q̄ t area itelligim⁹ ecclesiā. Quia sive i area sive in torculari nihil aliud agit: nisi vt fruct⁹ ab integumētis purgent q̄ necessaria erāt: t vt nascerēt: t vt crescerent: atq; ad maturitatem vel messis vel vindemię puenirēt. Dis g vel integumētis vel sustē taculis: id est paleis in area frumenta: t vinacijs in torcularib⁹ vina exuūtur. Sic in ecclesijs a multitudine secularīū hoīm g simul cū bonis ꝓgregat (qb⁹ vt nascerent t apti fierēt ꝺbo diuīo necessaria erat illa multitudo) id agit: vt spūali amoze p opationes ministroz dei sepent. Agit em nūcvt nō loco s affectu interim sepen. boni a malis: q̄uis simul in eccle

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-264/0019
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG